

כה אמר המורה חלק ד':

אנשים

הסוחר

חוקר המספרים

טבחית המלך

רודף הכופרים

שומר הסף

הסוחר

סוחר עבר למרגלות הגבעה עם תום מסע עסקים ממושך. כה אמר לו המורה:

תבורך וברוכה חזרתך הביתה ממסע עסקים ממושך. הנה, סיימת מסע מוצלח, בו הצלחת לרקום עסקאות גדולות, למכור ולרכוש סחורות שיעשירו אותך. לצד זה יש לזכור ולהזכיר לעצמנו, שהצלחה היא רק מרכיב אחד במהלך חיינו, לא קבוע ועלול להשתנות לא לטובה. לכן רצוי לבחון מה חשוב ומה נרצה לשמר בחיינו כמכלול.

אתה מנוסה ויודע היטב כיצד לשכנע אנשים לתת, ומאנשים אחרים לקחת, כדי שרכושך יתפתח, כדי שתצליח במלאכת המסחר, וכדי שתהיה גאה ומרוצה בעצמך, וכדי שכלם, גם בני המשפחה, החיים והמתים, יהיו גאים בך. אך אל תשלה עצמך. אתה מהלך על האדמה בחסד, לא בזכות.

אתה מצליח בזכות מעשיך ואישיותך. אל תתגאה כשאתה מצליח, אל תרפה ואל תתיאש כשאתה נכשל. כזה הוא מהלך החיים. אתה מצליח לא כי העולם מאיר לך פנים, ואתה נכשל לא כי העולם נוטר לך. העולם אינו זוכר ואינו שוכח, העולם הוא עולם אתך ובלעדך, כמו גם כל אדם וכל חי – העולם היה קיים הרבה לפניך, ויהיה אחרך. אל תשלה את עצמך שהעולם מעדיף אותך על פני אחרים. העולם אדיש, ורק אתה יוצק בו משמעות בעצם מעשיך. כשאתה מצליח אתה חש בטוב וגורם לטוב, וכישלון גורם לך עצבות, דכדוך ורפיון ידיים. תחושה טובה מביאה להצלחה, ודכדוך מביא לכישלון. הכל בידך, ואין טעם לתלות את הדברים בסיבות חיצוניות, שכן דבר לא רוצה בטובתך או ברעתך.

הגמול וההצלחה שאתה זוכה בהם, הם בשליטתך, כל עוד אתה מכיר במגבלות שלך. לשם כך עליך להכיר בשולטים בך ללא עוררין, שהם הזמן, כוחות הטבע, הסיבה ותוצאה של מעשיך, ונכון יהיה אם תשלים שהם חלק בלתי נפרד ממך, ואינם ניתנים לשליטה או לשינוי.

הכסף והרכוש הרב שצברת אינו שייך לך. הוא צל חולף ועובר, כמוך, וכמו כל חי כאן על האדמה הזו. כוונותיך ומעשיך הם זמניים, כעלה הנושר ברוח בכל סתיו. הימנע מלפעול רק כדי להותיר אחרך זכרון כלשהו. ממילא הזמן ישטוף הכל, ומאמציק יהיו לשווא. יציבות ונצח הוא סיפור שלך לעצמך. העולם מתחדש ומשתנה ללא הרף. אתה חלק בלתי נפרד מהשתנות זו. אל תצפה שדבר מה יוותר קבוע ומוצק לאורך זמן, גם לא הצלחה ובריאות.

במבט לעתיד, קרוב או רחוק, הרכוש שצברת לא שייך לך ולא שייך לאיש. אתה חולף ברוח הזמן, הממון מתפזר, מתחלק, נלקח ונמוג, בית אחר נבנה במקום הקיים, חלקת האדמה שהיתה רכושך הופכת לרכושו של אחר, ולאחר די זמן ממילא לא ישאר זכר מכל אלה, כמו גם לא ממך. איש לא יזכור אותך ולא את מעשיך.

ההצלחה העסקית היא ברוכה, כל עוד איננה כרוכה בהונאה או פגיעה באחר. אל תכשיל אחרים למען רווח אישי, נקמה או שנאה. התרחק מחברת חמדנים, מוליכי שולל ורמאים, שכן טוב לעולם לא צומח מכאלה, תהינה הנסיבות אשר תהינה. לעולם כבד את כולם, לעשות הכל למען כך, השתדל והיה מודע לא לנטור טינה לאיש, גם לא למי שמנסה לרמות או לפגוע בך. זה טבעו ועליך לסלוח לו, כי כך תזכה ברווח הגדול ביותר לשלומך, עצמאותך וערכך בעיני עצמך. גם אם תרוויח פחות, הרווח שזכית בו על כי נהגת בהגינות באחר, גדול בהרבה מההפסד.

כסוחר רב פעלים, כאדם חופשי מדאגות חומריות וכאזרח מן השורה - אל תחמוד, אל תמעל בכבוד, בגוף, בחופש וברכוש של אחר. כבודך בעיני עצמך חשוב בהרבה מכבוד חולף בעיני אחרים, יהיו אשר יהיו. לעולם אל תחפש הצדקה כדי לחמוד ולהשחית לרווחתך האישית, גם לא כדי לשמור על כבודך. יכבדו אותך כפליים, כך גם אתה את עצמך, אם תקפיד לעשות טוב ולהיות הוגן.

חמדנות וכבוד הם אבן ריחיים על הגב. לעולם תרדוף אותם ולעולם תחוש מחסור, אלא אם תרפה ותשליך אותם מעליך. אם לא תעשה כן, אמנם תזכה בכבוד כל עוד אתה מצליח לאחוז ברכוש ובמעמד, אך כשתיפול או תזקין ותצא ממעגל דורשי שלומך – סְפוּרִים יזכרו לך חסד.

למרות הידיעה שברבות הזמן לא יזכרו אותך, עשה טוב בלב שלם לבני ביתך ולאחרים. כך תפזר טוב בעולם, שיהפוך למקום טוב יותר. זהו הגמול האמתי של חייך!

הימנע מלהישבע ולהתחייב בכל נפשך למה שעשוי להיות. ממילא אינך שולט על העומד להתרחש ועל מה שתוכל לעשות, ואין לך כל שליטה על ארועים שאינך מעלה על דעתך שיתרחשו, ועלולים לשבש את תכניותיך. וודאי וודאי אל תישבע לשווא, כי זו הונאה בה אתה פוגע באחר, ובטווח רחוק יותר - גם בעצמך. על אחת וכמה - אין כל ערך של ממש בהתחייבויות באמצעות טקסים, חפצים, מעשים, הסכמים או מילים, שפוגמים במודע ומתוך כוונה בכבודו, גופו או רכושו של האחר. אין דבר מקודש יותר מהוגנות, חמלה, נתינה וכיבוד האחר, וודאי חיי אדם וכל חי.

לך לדרכך, סוחר מצליח. ראה תפקידך בעולם להיות חלק ממנו בטוב ובהוגנות ובהשראה לטובות לכל הסובב, ובו בעת להנות מהשראתם וטובות של אחרים. עשה את הטוב בעיסוק במסחר שאתה כה בקיא ומצוי, בהוגנות אמון ובענווה, ותראה ברכה בעמלך.

חוקר המספרים

חוקר מספרים (מתמטיקאי) הלך בדרך חישוב וחשב. כשעבר למרגלות הגבעה עליה ישב המורה, פנה אליו. כך אמר לו המורה:

התברכת בכישרון יוצא דופן בהבנת המספרים, למצוא, לחשוף ואולי אף להמציא קשרים מוכמנים ביניהם. בורכת בכישרון נדיר לשוטט במרחב צלול של מספרים, ובכח התבונה הצרופה להראות קשרים וכללים הנובעים מהם. אתה יודע להתפעל מהיופי הנשגב המבצבץ מתוכם, יופי שלא נגעה בו יד אדם. בזכותך אף הִזְרִים למספרים וְדָלִי התבונה כמונו, נהנים ממרחב מופלא של יופי התבונה הטהורה, החבוי במורכבות אינסופית והסדר המדהים המצוי במספרים.

אכן, אתה עוסק ומנסה בכל כח חשיבתך הנדירה להוכיח אמת גדולה המוכמנת במספרים. אמת מזוקקת, צלולה, שעומדת בפני עצמה, איתנה ומוצקה, כזו שכל בר-דעת לא יכול להעמיד פנים שהוא כופר בה, לסתור או לטעון שהיא שקרית, זמנית או חולפת. אמת חֲפָה מכל נגיעות של העולם החומרי כמו נקודת מבט אישי, שינוי מתמיד, אקראיות, ארעיות, רגשות חולפים, שאיפות הלב, תפיסות עולם והתלהבות רגעית. אמת שהכללים הנובעים מתוכה מפתים להניח שמדובר ביסוד היסודות שמקורו בנצח, מעבר לכל עולם התופעות, ומעבר לכל המתרחש בעולמו הפנימי של כל אחד מאתנו, ללא יוצא מן הכלל.

נוכח היופי והמורכבות האסטטית של המתמטיקה, מראה נסיון הדורות עד היום, שאנו מתפתים להאמין שלא רק שקיימת אמת נצחית, המוכמנת במספרים ובשיטות חשיבה לוגיות, אלא ניתן גם ניתן להסיר את לוט המסתורין ממנה, ולגלות אותה בכח תבונתנו הטהורה. קל להתפתות ולהניח שהיא האמת עליה מושתת העולם, האמת היורדת לשרשם של הדברים. כמוך וכמו חבריך לעניין, גם אבות אבותינו ניסו לשווא, בכל כח שִׁקְלָם, נדבך אחר נדבך במהלך הדורות, לבנות מבנה מוצק של וודאות, המושתת על מספרים ואופני ביטוי המיצגים אותם. מבנה מוצק שלא ניתן להטיל בו ספק ולכפור בו. הם ניסו לשווא, באמצעות הלוגיקה, המחשבה הצלולה, התבונה הטהורה והנקייה מכל מגע עם כללי החומר או הרגש, מכל להטוטי המילים המסנוורות, מסיחות ומדיחות - לקומם ולרקום רשת כללים ותובנות מוצקה, המושתתת על נפלאות המספרים, שאין דבר שיפגום בה. כמוך, אתה וחבריך העוסקים במספרים לדורותיהם, ניסו לשוא לבסס כללי חשיבה ברורים שאינם ניתנים לערעור, נטולי פניות, ללא כל אפשרות להטיל בהם ספק, ומתוכם לחשוף את האמת שאינה ניתנת לכפירה ולערעור. כמוך, ניסו חכמים רבים לאורך הדורות בכל כח שִׁקְלָם, שאיש אינו חולק על יכלתם ונשגבות כח מחשבתם, לפענח באמצעות המספרים, את הקוד, סוד הבריאה, את הסוד המוכמן שעליו מבוסס עולם התופעות, העולם החומרי, מרכיביו, הדומם והחי בו, חופש הבחירה, האקראיות והזמן.

אכן, למרות ידיעה מאכזבת זו, אחרים אף הצליחו לעתים לשכנע המונים באשלייה, שבידם האמת והידע אודות המחוקק הנסתר, מתווה חוקי הטבע והכללים שעל פיהם מתנהל העולם. או אז, כך מבטיחים לשוא, אם נדבק ונכיר בנשגבות המחוקק, לא רק שניחשף לאמת המוחלטת, גם חיינו יהיו נוחים לאין שיעור. גם הם נכשלו, קָלָם.

נסיון דורות רבים של חכמים מראה שאין אמת מוחלטת שתשכנע את כולם, ללא יוצא מן הכלל, אמת שלא ניתן יהיה לכפור בה, עומדת בפני עצמה, ולא תלויה בצופה או עוסק בה. הרעיון שעדיין לא התאמצנו די, ואולי עוד תתגלה האמת - תמיד קיים, אך נראה שמה שלא גילינו עד כה במשך הדורות שחלפו, לא יצוץ במפתיע, גם לא עם אמצעי עזר טכנולוגיים כבירים שמסייעים בטיפול במספרים. אך מה עלינו לעשות עד גילוי האמת, אם אכן היא קיימת? האם לא כדאי להשלים על סמך נסיון העבר, ושלל המאמצים האנושיים לגלותה, שהיא נעדרת, או לחלופין על המגבלות המובנות בעצם קיומנו שמונעות מאתנו את חשיפתה? גם מזו הנסתרת לשיטתנו במספרים?

הוא איש המספרים, על סמך אינסוף המאמצים של מיטב החכמה האנושית לאורך הדורות ניתן היה לצפות שעולם התופעות, החומר, של הכאן והעכשיו, מושתת על פיתרון כלשהו, אמת מוצקה שממנה נובע הכל. אך כל שנמצא מהתל בנו: הפתרון שלכאורה מוכמן, איננו בתוכנו, אך גם איננו מחוץ לנו. כך ניווכח, שאין בכח השכל להכיל מהות אמת זו, ונראה שנגזר עליה שלעולם לא תתגלה בפנינו, ולעולם יהיה הספק בקיומה אי שם, שיכרסם גם בנו.

אמת כזו מראה לנו שבלתי אפשרי לרדת לשרשם של הדברים, שהם שרש הַיְוִיָנוּ אנו, בין אם הם נסתרים מעינינו, בין אם קיימים וניתן לראותם אך טרם זכינו בכך, ובין אם אינם נסתרים ואינם קיימים.

הוא איש המספרים, העיסוק במספרים, בקשרים ביניהם ובכללים החבויים ביניהם, הם אכן מהות נאצלת, יופי נשגב. גם אם לא ניתן לחשוף את השורש, הבסיס לכל אלה, אל לך להתיימש! מלא את ייעודך והתבטא בכישרונך הנדיר. חלוק עמנו מהיופי הנצור במספרים. המשך לחקור ולהתעמק ולגלות. עבודתך אינה לשווא. חלק גדול מהממצאים והתובנות משמשים משמשות אותנו בדרכים שונות ומגוונות, להיטיב עם החברה ולחזק את הביטחון ברווחתה, גם אם אין בנמצא, לעינינו, רשת כללים, שעליה מושתת עולם התופעות, מרכיבי החומר והזמן, וכל מה שמעבר לו.

תבורך בכל מעשיך, במחשבתך החדה והייחודית, שמגלה עוד ועוד נפלאות במספרים. יחד נתפעל מהנשגב המבצבץ במתוכם, אך מתוך ידיעה מובחנת וברורה, שאי ההבנה והידיעה היא חלק מובנה בחיינו. לעולם לא נזכה להעלים את הַסֶּפֶק, ולעולם לא ניתן לַסֶּפֶק לגמרי את סקרנותנו וצרכינו התבוניים בוודאות מוחלטת ומוצקה. גם כך העולם נהנה ממך ומתוצרי תבונתך, תודה לך.

טבחית המלך

פמלית המלך חנתה בדרך. טבחית המלך פנתה אל מרגלות הגבעה עליה ישב המורה.
כה אמר לה המורה:

אֶשְׁרֶיךָ טבחית המלך! עבודתך נעשית בהתכוונות ואהבה, מתוך צורך פנימי שמבעבע בתוכך. נועדת לעסוק במזון, לבשל ולגרום לרבים אחרים להנות ממעשי ידיך. אשריך שאת מממשת את ייעודך, לשרת אנשים אחרים באהבה ונתינה.

החושים והאינטואיציות שלך מכוונים להכרת המצרכים, התבלינים ודרכי הבישול, ההכנה וההגשה באופן המדויק והטוב ביותר. את מקיצה בבוקר ונרדמת עם ערב כשמצרכי המזון, החידושים ושיטות העיבוד והבישול מהדהדות בראשך ללא הרף.

עם הבחירה לעסוק בטבחות, בחרת את דרך השירות כחלק בלתי נפרד ממעשיך. בחרת לבשל מתוך שירות, התכוונות ואהבה. השכר שבחרת להנות ממנו, הוא שביעות הרצון והתודה מהאנשים שהתענגו מתבשיליך. אינך עובדת למענד, אלא עבור אחרים הנהנים מפרי עמלך - זהו חלק בלתי נפרד מכל איש ואשת מקצוע של אמת. אל לך להתפלא איפה, שנבחרת לשרת את המלך וחצרו.

אשריך! לעולם לא הרחקת ממקומך עד שהגעת לארמון המלך, והנה את אשת העולם הגדול. את שלמה עם עבודתך, עם עצמך ועם גורלך שעיצבת כמו ידיך. החיוך שלא מש מפניך, מבטא את שביעות הרצון מעצם מעשי ידיך. אינך שואפת ליוקרה, כבוד ומעמד אישי, אלא להצלחה במעשה ידיך, להצליח לשרת כראוי את אלה שעבורם את מבשלת.

הגעת למעמדך כטבחית המלך בזכות המודעות לעוצמה הפנימית שבך, כשאת שואפת למלא את ייעודך ללא טובות הנאה שחורגים משכר הגון לפעלך. אם את נתקלת במכשולים, את מסלקת אותם במתנינות, בכבוד, אך בנחישות. כך נוהג איש מקצוע של אמת, כך צריך לחיות ולפעול. על אנשי דת, על שליטים, סוחרים ועובדי כפיים, להשתחוות לך כהוקרה, שכן את התגשמות העצמי כמודל לאשת מקצוע אמתית, וראוי ללמוד ולאמץ התנהלות כזו.

ובהמשך לשאלתך - העבודה תובענית, והיא כרוכה בהכרח גם בעימותים עם אנשי החצר, שלעיתים פועלים מתוך מניעים של חמדנות, קנאה, יצר שליטה בלתי נשלט וחתרנות. אל תוותר, אל תסוגי לאחור. השתמשי בשכלך הישר, בלב חף מתאוות להוקרה ולשבחים, ותמצאי את הדרך הנכונה עבור עצמך. יש בכירים ממך בחצר המלך, אך בכירות בהיררכיה, איננה ערובה לכך שהם טובים ממך במקצועיות, ובניסיון החיים שלך. עשית דרך ארוכה בה את פועלת נכון ובאופן הולם, אל תאפשרי לאדם אחר שיסיט אותך מדרך זאת, ובכך לאבד את עולמך. במידת הצורך, אל תהססי לפעול בכח לשם כך, כי הצדק עמך. עליך להיאבק על מעמדך לשם מימוש הייעוד שלקחת על עצמך, באמצעים שיביאו לתוצאה הטובה ביותר, גם אם ידרש ממך לפגוע באותו אדם בחצר הארמון המחפש את רעתך.

אל תרתעי ואל תחששי לסלק את המכשולים העומדים בדרכך להגשים את ייעודך. כל דחייה, חשש ורתיעה, פוגע בעצמיותך ובשלמותך. זכרי כי עומדת לזכותך חובה מוסרית לסלק מדרכך את הפוגעים בך, ותראי בכך הזדמנות לאותם פוגעים ללמוד לקח. ראי זאת כדרכו של עולם מתוקן בתנאי שאינך בוחרת לפגוע באחר בגלל גחמה, תסכול שלא קשור לעניין, יצר התעמרות בחלש ממך מתוקף מעמדך והשפעתך, אלא רק כאמצעי להגנה עצמית, לביטוי עצמיותך באין בפניך בררה אחרת.

אל תחששי, עמדי על שלך ומנעי בכל האמצעים העומדים לרשותך כל פגיעה בדרכך ההולמת והנכונה לך לשם יישום תפקידך. אין כל טוב בכך שאת בוחרת לאפשר פגיעה בעצמך, מתוך חשש שאת פוגעת באחרים, בעוד הם מחפשים את רעתך.

חזרי למחנה בלב שלם, טבחית המלך, המשיכי לשרת ולהנעים את החיך במיטב המטעמים שאת כה מצטיינת בהכנתם, כשהמצפון וטוב הלב כמצפן שלך תמיד.

רודף הכופרים

רודף אחר כופרים ראה התקהלות על ראש הגבעה, מיהר ועמד לפני המורה. המורה הנהן ואמר:

שלום לך רודף כופרים. אתה רודף כדי להעניש אנשים על כי אינם מחזיקים באמונה שאתה מחזיק בה. אתה סבור שהאמת שבידך היא האמת העליונה ואין בילתה, ומי שלא מאמין בה, אינו זכאי לזכויות אנוש בסיסיות, וודאי שלא בזכויות שאתה זכאי ונהנה מהן.

הבה נבדוק יחד מה מיוחד באמונה שאתה פועל בשמה: ייתכן, רודף כופרים, שאתה צודק, ואכן אין בשמיים או במצולות הארץ אמונה, אמת אחרת מלבד זו שאתה מאמין בה בכל ליבך, ופועל בשמה.

אך, במחילה, כיצד נדע מהי האמת העליונה היחידה? לעולם לא נדע! אין כל דרך, ולמעשה גם אין כל משמעות לניסיון לשכנע שהאמת שלך היא האמת היחידה, כי תמיד ימצאו כאלה שיטילו בכך ספק.

הו, רודף כופרים. כמו שאתה מטיל ספק באמת של אחרים, כך עליך לחשוב שמא האמת בה את מאמין, אינה היחידה ואינה הנכונה, ולאחרים ישנה אותה הזכות להטיל בה ספק, הלא כך? ייתכן שישנם דברים הנסתרים מהבנתך, ייתכן וישנן עוד גישות לאמת. אגב, האם העלית על דעתך פעם, אולי אתה טועה?

התשובה פשוטה: אתה אכן מצאת את האמת המתאימה עבורך. אך גם אתה ודאי מודה, שבכל מקום תמצא אנשים שאינם חושבים שהאמת שלך היא האמת הנכונה והמתאימה עבורם. להם יש דעות ואמונות אחרות, והאמת שלהם היא אחרת משלך. הנימוקים בהם אתה מראה מדוע האמת שלך נעלה מעל האחרות, אינם עומדים במבחן המציאות, ומכאן עליך להשלים שהאמת שלהם איננה נחותה משלך. ניסית פעם להקשיב לנימוקים של אחרים אודות האמונה שלהם, שאינה האמת שלך?

נכון ופשוט יותר להשלים עם העובדה הפשוטה, שהאמת שמצאת ואתה דבק בה, ואף נלחם עבורה, היא הכותונת האישית התפורה למידותיך שלך. עובדה שאין אמת ציבורית שמכילה ומתאימה לכל בני האדם. נראה שזהו חוק טבע אנושי, שכמספר האנשים כך מספר הדעות. אתה אוהז באמת שלך, לא של העולם, גם אם אתה מאמין ואוחז באמת יפה ונכונה, ואין בה כל פגם.

נודה שבאמת אפשר להתבלבל – כל מה שנוכל לומר על מהות האמת הוא שאין אמת, ובו בזמן, לאנשים החיים, לא ייתכן עולם ללא אמת. אבל שים לב, ונחזור על כך שוב ושוב: האמת שמצאת והסכמת לה, איננה האמת היחידה ואין בילתה. אין בנמצא אמונה אחת, אמת טובה לכל, כי לעולם ימצאו די אנשים שלא יסכימו לה. זה לא מקרה, לא כישלון הסברה, חינוך לקוי, אי שכנוע, או אי מודעות מובנית של שוטים או עיוורים. זה חוק טבע, תמצית האנושיות, שגורס שהאמת שכולם יסכימו לה, אמונה אחת כוללת, שכל אחד ואחד יראה בה את האמונה שלו, אינה אמת. וההוכחה הפשוטה ביותר היא – שעד היום אין בנמצא אמונה כזו, אין ולא הייתה אמת אחת שכלם מסכימים לה.

אגב, בהקשר זה תמצא שוטים רבים המכריזים שמה שהם יודעים זו האמת, ודבר שאינו מוכר להם אין להם צורך לדעת אותו, כי הוא הבל, מיותר, זניח, או אף מזיק. מכאן גם לעולם לא ידעו דברים אחרים, שעשויים להיות אמת הולמת יותר עבורם, גם אם שונה ממה שהאמינו תחילה.

נראה שניתן להסכים שאין אדם יכול להכיל את כלל המידע אשר בעולם, וממנו להסיק את הטוב והנכון ביותר. על כן, מוטב שכל אחד ואחד יתמקד בתחום בו הוא מוצא עניין אישי. ונוסיף על כך, שאינך מעצים באמת את האמונה שלך, והופך אותה לערכית יותר,

משפיעה ומשכנעת, אם אתה שופט את האחרים שאינם מאמינים דוקא בה, או מכריז על דעות אחרות כמיותרות, פסולות, או אף מזיקות.

ועתה רודף כופרים, הבה נראה ונמצא מה רע ופסול ברדיפה אחר אלה שאינם מאמינים במה שאתה מאמין. אין ספק שתפיסתך כנה, ונובעת מעומק לבך, אך בעצם המעשה שלך, אתה מתימר לדבר בשם העולם, ומכריז בשמו שאין הוא סובל ואינו מוכן להכיל אותם אנשים שאינם רואים את האמת שלך כאמת שלהם. אתה סבור בכנות, בלב נקי מספקות, שעצם קיומם של כופרים באמונה שלך, מאיים ועלול להדיח אנשים שמחזיקים באמונתך, ומכאן יש לרדוף אותם ואף להכחידם.

אך לא ניתן, רודף הכופרים, להסכים שהנחות אלו הן נכונות וצודקות. הנחות אלה ביסודן אינן מוסריות, הן פוגעניות וגורמות רע לאחרים, פוגמות אנושות בסדר החברתי ובחוקי האנושיות הבסיסיים, ומן הראוי שתעצור מפעולותיך כאן ועכשיו, ולתמיד! אם תהית מה הוא טוב ומה הוא רע, הרי שמחשבותיך אלה, ורדיפתך אחר האנשים שאינם מסכימים לתפיסת עולמך – זה הוא מעשה פסול, רע מאד, ובלשונך אתה – זהו חטא חמור, שאתה מבצע במו ידיך. במעשיך אלה אינך מביא כל טוב לעולם, ודאי לא תורם ולא מעצים את האמת שאתה מאמין בה בכל מאודך.

הבה נשוב ונבחן זאת מנקודת מבט אחרת: מהו הטוב בעיניך? האם עשיית טוב מצדיקה פגיעה באחרים שלא פגעו בך ואינם מאיימים עליך? האם עשיית טוב מצדיקה פגיעה באחרים, שאינם עושים רע לאיש, וחיים את חייהם ואמונתם?

אתה מדבר בשם הטוב והצדק, אך טוב וצדק לא משיגים ברוע! עשיית טוב היא קודם כל אי פגיעה באחר, כפיפות בלתי מותנית בחוקי מוסר בסיסיים, ודאי וודאי באלה שאינם מאיימים ואינם פוגעים בך, ואף אינם מכירים אותך. לייחס מעשה טוב לפגיעה או אף השמדת האחר היא חרב פיפיות. היא פועלת נגד הפוגע כפי שהיא פועלת נגד הנפגע. לא ירחק היום, ומישהו אחר, אפילו מהמחנה שלך, שמאמין באמונה שלך, יטען שאתה אינך מאמין או נאמן מספיק, ויפגע בך.

אמונה שאינה מחזיקה בעקרון של אי פגיעה באחר בשם עקרונות עליונים שלא ניתן לכפור בהם, או לפחות לבחון ולשנות אותם על פי צורך, אינה מייצגת את הטוב, אלא את הרוע, את החטא. ואתה, רודף הכופרים, עושה רע, פשוטו כמשמעו.

מידור, קטלוג, הדרה, התנשאות, פגיעה, שרירותיות, איום וסחיטה בשם אמונה כלשהי כאמת עליונה, היא רוע. במקום שבו נמצא רוע, אין טוב. ובמקום שאין טוב אין אמת. מקום בו מאמינים באמת אחת שאין בילתה, הוא מקום בו אין אמת ואין טוב, אלא דבקות ברוע. אמונה, דעה שגורסת שכלם חייבים להיות כמוך, ואם לא, אז יש לאכוף עליהם את דעתך או לסלקם, היא רוע. לעומת זאת, אמונה, דעה הגורסת שבסיס הטוב הוא קודם כל אי פגיעה באחר, ומתן כבוד לאחר ולסביבתו, היא טוב ונכון. רק כך תצליח להפיץ את האמת שלך.

מכאן, רודף כופרים, דאג שאמונתך תטיב, ולא תפגע. דאג לרוחב ועומק הידיעה שלך אודותיה, ואם תחפוץ, הפץ אותה בקרב אחרים ככל שכישוריד מאפשרים. אם ימצאו בה עניין – מה טוב, ואם לא – גם זה טוב. זה העולם, ואתה לא תשנה אותו, רק הזהר שמא תוסיף עוד רוע לזה הקיים ממילא.

כמו שהשמש זורחת כל יום בין אם אתה מתכוון לכך או לא שם לב, כך העולם. הוא אינו זקוק להגנה, וכך גם השמיים – הם אינם זקוקים למגן או לשומרי סף שידברו בשמם, ומכאן אין זה הייעוד שלך ואין זה תפקידך. מי שאומר לך שזהו הייעוד שלך – הוא שוטה וגרוע מכך – חוטא גמור.

טוב יהיה אם תראה באמונתך קודם כל עשיית הטוב לסובבים אותך, ותשלול באופן מוחלט
אכיפה כוחנית של אמנותך ודעותיך. הטוב שתמצא בכך גדול בהרבה מהטוב לכאורה
שתמצא בעצם רדיפת כופרים. הוא יעניק לך שלוה, יפתח בפניך תובנות, מראות ומקומות
שטרם ידעת, שיטיבו עמך ועם הסובבים אותך. במקרה כזה, תופתע לגלות שיהיו אנשים
רבים שימצאו באמונתך עניין, ואף רצון ללמוד אותה ולהחזיק בה.

הו רודף כופרים. הנח חרבך, עשה רק טוב בנועם הליכות ונינוחות, ואנו נאחל לך את ברכת
הדרך, וכך תדע רק טוב וחסד כל ימך.

שומר הסף

לוחם ותיק עטור כבוד ונצחונות עבר בדרך עם חייליו. כשראה את המורה בצל גבעה בשעת דמדומים בא אצלו. כה אמר לו המורה:

הקמטים סביב עיניך והראש המורכן העייף, מרמזים עליך כי די לך בתהילה. קצת בכבוד המורעף עליך, בציפיות ממך, בדאגות ובחששות מפני האתגרים הבאים העומדים לפניך.

גם אם אינך חושב על שלומך האישי ועל תדמיתך בעיני האחרים, אתה עסוק במחשבות ללא הרף בתוצאות מעשיך, המשפיעות על גורל חיילך הטובחים והנטבחים. על הפגיעה באוכלוסייה חסרת המזל, שנקלעה במקום ובזמן הלא מתאים, וכתוצאה מכך יוותרו ללא רכוש, תמיכה והגנה, ואתה לא תוכל לעשות למענם דבר.

אתה סבור שאם יניחו לך, למעשה, אם תוותר ותפרוש, תמצא לנפשך מנוחה נכונה. מצד שני אתה מתלבט, כי בכך תתכחש לייעודך, תזניח את חיילך, תפגע באמון שהם רוחשים לך, הם, העם וההנהגה הבוטחת בך.

הו, גנרל עז רוח, נראה שאתה ושכמותך, משרתי הציבור והחברה המנוסים, טועים כשאתם סבורים שאם תפרשו לביתכם תמצאו מנוחה.

לא זו הדרך למצוא שלווה נפש והשלמה עם תוצאות המעשים, בין אם טובים הם או רעים. כשנולדת, כך סיפרת, חוזי עתידות ורואי נסתרות גילו לאמך שנועתד לגדולות, ואכן הגעת לגדולות. לעולם לא נדע באמת מה נקבע ואם נקבע דבר בכוכבים, אך עובדה שהגעת בדרך ארוכה, גם אם הייתה מלאה מהמורות, ומימשת את היכולות, השאיפות ונטיות לבך, והגעת למעמד שהנך נמצא בו היום.

חברה החפצה חיים מתברכת בשומרי סף, ואתה, לוחם עטור כבוד ונצחונות, הפכת והיית לשומר סף המבצע את תפקידו כהלכה. ייעודך הוא שמירת גבולות אלה, שומר הסף, כדי לאפשר לאזרחים לחיות ברווחה וביטחון.

תמיד סברת והאמנת שאתה עושה טוב לחברה. אך ככל שעלית בדרגות והשפעה, נוכחת שאתה פוגע ביותר ויותר אנשים, גורם לסבל ולכאב בממדים גדלים והולכים. אכן, אין הרוע מקנן בלבך, ההפך, אלא תשוקת השירות לחברה, עשיית טוב ותיקון עוולות לשם חברה טובה יותר והוגנת. והנה מצאת שהמחיר המוסרי שעליך לשלם הוא כבד. עם השנים, והרחבת תחום אחריותך והמצפון כהה. אתה מסב את המבט מארועים ומצבים שפעם לא היית מניח והיית מתערב, כי אתה מבין שאינך יכול לתקן את כל עוולות העולם ועליך להתמקד בתחום התפקיד שהוטל עליך. זהו המחיר שעל שומר הסף לשלם. העוולות שעשית, ואלה שנגרמו כתוצאה מההחלטות והמעשים שלך, הם בלתי נמנעים. עצם עבודת שומר סף היא לשרת חברה שזקוקה לסדר והגנה מפני אנשים רעים, כמו גם מפני מנהיגים בעלי גחמות, חמדנות, יהירות ותאוות כח שחוצים גבולות הוגנות, צדק ומוסר, גבולות שאין לחצותם.

הפגעים והרוע שנגרמים מעצם תפקידך כשומר הסף, כתוצאה מהחלטות הנוגעות לשלום החברה ורווחתה, הכרחיים לשלמות החברה. ללא אנשים כמוך, איש לא ישרוד בכאוס בו אין גבולות והגבלות לשוחרי הרע, כמו גם לאגו, לחמדנות, לאכזריות ולתאוות הכח של מנהיגים ושל אנשים מתוך המדינה כמו גם של השכנים, שלעיתים קרובות מדי אינם מרוסנים.

אל תקונן על המעשים ולא על תוצאותיהם. אתה פועל כפי שעל שומר הסף לפעול, בעודו שומר על הגבולות מפני הרע שלא יגלוש לכל עבר, וכל זאת מתוך כוונה טהורה מחמדנות לרווח אישי. בדיעבד, תמיד תמצא שניתן היה לפעול אחרת, ואולי התוצאות היו טובות יותר. אך אלה מחשבות שוא! לעולם הרי לא ניתן לדעת מה היה אילו, אך תמיד ניתן ללמוד מהעבר, כדי לשנות אורח חשיבה ודרכי פעולה, שיביאו לתוצאות טובות יותר.

אני מבין לליבך, ומזדהה עם התחושה הגוברת שקצת בתפקידך, מאסת בכהות המצפון, הגוברת ככל שאתה בוחן את תוצאות מעשיך.

אבל גם לפרישה שאינה בזמנה יש מחיר כבד. ככל שתרחק מטבעך הפנימי, כך תגביר את סבלך, ולא רק את שלך. פרישה בטרם עת עלולה לגרום לעוד סבל ולהתגברות הרוע בממלכה. פרישה מעמדתך כשומר הסף לא תועיל לאיש, ההפך הוא הנכון. גם אם אין ביכולתך למנוע רוע ופוגעות, בעצם פרישתך, היא עלולה לגדול, כי אתה, בעל הנסיון והתבונה, נוטש את החזית ומותיר את בטחון החברה לחסדי שמיים ולחסרי הנסיון.

אכן, לעולם לא תוכל להיות בטוח אם המעשים שאתה עושה בסמכות הם הצודקים והטהורים ביותר. הרי גם אלה, הפוקדים ומורים לך, החל מהמלך ויועציו, נתונים למגבלותיהם האישיות, ומונעים על ידי חולשותיהם האנושיות, לצד העובדה שאולי הם רואים ומבינים באופן רחב ורחוק יותר מאשר אתה מבחין ומבין.

עליך להודות שלעולם לא תוכל להיות בטוח שהעוולות והפגעים שאתה מונע בעצם תפקידך כגנרל עטור כבוד ונצחונות, הם אכן חיוניים לשלום ולרווחת החברה. בדיעבד תמיד ניתן טעון שניתן היה לנקוט בדרך אחרת, כחכמה לאחר מעשה.

הו, שומר הסף, לוחם עטור כבוד ונצחונות, את השלווה שאתה מחפש לנפשך תמצא בעצם ההתכוונות הנקייה שלך לטוב, מבלי לספק את האגו שלך, גם כשאתה שולח את חיילך, גם אם ברור לך שתוצאות מעשיך עלולים לגרום סבל וצער לאחרים. עשה את מה שמצופה ממך, וכך דרוש מחיילך, תוך שאתה בוחן בקפדנות כל מעשה ומעשה שלך, שמא הוא מונע מתוך רווח אישי או אגו כוזב. דאג תמיד למניעים טהורים ככל שניתן שכוונתם עשייה למען טובתה של החברה כולה.

הו גנרל עטור נצחונות, אל תיטוש את משמרתך טרם עת. הזמן ממילא ידאג שתפקידך יסתיים בזמן המתאים, וגילך מורה שהוא לא רחוק. הנשק האמיתי שימנע ממך מלשגות, הוא מצפונך, היושרה והאינטואיציות שלך. הקפד לעשות הכל בניקיון כפיים שלא על מנת להרוויח רווח אישי, ולשם כך גייס את כל משאבי הנפש שלך.

כמנהיג, אם צריך להיות נחוש- הַיָּה נחוש, אכזר- הַיָּה אכזר, אֲלִים- הַיָּה אֲלִים, רחום - הַיָּה רחום, אך אל תאפשר למאוויי הכבוד האישי להיות המניע, גם לא הבולם, אלא הַיָּה ענייני, המבצע בלבד, כי לכך נועדת. פעל בהשתוות כלפי המתרחש - אל תתיאש אם לא הצלחת, ואל יגבה ליבך אם ניצחת. זכור שכמשרת העולם והחברה, אתה האמצעי לשמור על החברה, וחלילה אם תסבור שמעמדך הוא אמצעי לקדם את גחמותיך האישיות.

קום איפה, גנרל עטור כבוד ונצחונות, סלק את חיבוטי הנפש ואת מחשבות הפרישה. לך לדרכך כשהצלחה והניצחון מאירים לך פנים. עשה הכל כדי שתהיה בטוח שטוב אתה עושה ונכון ושלם עם עצמך. עם פרישתך במועד הראוי, מזומן לך ממילא זמן ארוך לחשבון נפש, ואולי אף הזדמנות לחלק את תובנותיך לבאים אחרריך. כך תמצא שלווה נפש אותה אתה מחפש. ועד אז, תבורך בכל מעשי ידיך גם בהמשך.